

14 + + +

Powołanie do
 świętości świętych,
 błogosławionych
 i sług bożych
 pasjonistów.

Giuseppe Adobati, C.P.

Jubilaeum

Na przestrzeni ostatnich 300 lat Kościół uznał świętość licznych braci i sióstr z Rodziny Pasionistów, którzy podążali za śladami i nauczaniem św. Pawła od Krzyża. Obecnie mamy 7 świętych, 34 błogosławionych i 24 sług bożych – wyjątkowe postacie i historie świętości, różne w kontekście i doświadczeniu, mężczyźni i kobiety, zakonnicy i świeccy, wszyscy związani z tajemnicą męki Jezusa, którą żyli, kochali i głosili światu.

W tym roku, kiedy wspominamy początki charyzmatu św. Pawła od Krzyża, nie możemy pominąć postać jego brata, sługi bożego Jana Chrzyciela od św. Michała Archanioła (1695-1765), żywego „cienia” naszego założyciela, który dzielił z nim wiele z jego duchowej i misyjnej drogi, ofiarowując Pawłowi swoją nieustanną modlitwę, apostołski zapal oraz braterskie upomnienie.

Jubilaeum

FORMACJA I KATECHEZA

Mając na uwadze galerię świętych pasjonistów, poczynając od duchowego doświadczenia braci Danei, przedstawiamy krótki opis wybranych postaci, pozostawiając czytelnikowi odkrycie ich ludzkiego i duchowego bogactwa.

Pierwszą grupę stanowią „dojrzały pasjoniści”, którzy oddali swoje życie w służbie Kościołowi i zgromadzeniu:

- Biskupi św. Wincenty Maria Strambi (1745-1824) i bł. Eugeniusz Bossilkov (1900-1952). Choć żyli w zupełnie innych czasach, służyli swojej owczarni i bronili jedności Kościoła pod jednym pastorem, którym jest papież. Vincent Strambi zapłacił za to wygnaniem za panowania Napoleona, a Eugeniusz Bossilkov własnym życiem pod bułgarskim reżimem komunistycznym.
- Błogosławiony Lorenzo Salvi (1782-1856) i bł. Dominic Barberi (1792-1849), żyli w okresie represji napoleońskiej. Lorenzo Salvi był misjonarzem i kaznodzieją, znanym z szerzenia nabożeństwa do Dzieciątka Jezus; a Dominic Barberi był formatorem, nauczycielem, przełożonym prowincjalnym i założycielem misji pasjonistycznej w Anglii.
- Czcigodny Ignacy od św. Pawła (1799-1864), urodzony jako George Spencer, członek wysokiej angielskiej szlachty, był księdzem w Kościele anglikańskim, który przeszedł na katolicyzm i został wyświęcony na księdza. Wraz z przybyciem do Anglii bł. Dominika Barberi wstąpił do Zgromadzenia Pasjonistów i poświęcił się kaznodziejstwu i działalności charytatywnej na rzecz ubogich i społecznie wykluczonych.
- Dwaj inni żyjący w tym samym czasie to bł. Bernard Maria Silvestrelli (1831-1911), który przez prawie trzydzieści lat był przełożonym generalnym i przyczynił się do rozwoju Zgromadzenia oraz św. Karol Houben (1821-1893), pochodzący z Holandii, był misjonarzem najpierw w Anglii, a następnie w Irlandii.
- Inni zakonnicy zasłynęli ze swojej posługi formatorów i przewodników duchowych: sługa boży Norberto Cassinelli (1829-1911) dyrektor św. Gabrieli Matki Bożej Bolesnej, B.B. Germano Ruoppolo (1850-1909) kierownik duchowy św. Gemmy Galgani, SB Nazareno Santolini (1859-1930), mistrz nowicjuszy od prawie trzydziestu lat, oraz SB Generoso Fontanarosa (1881-1966), który założył fundację na Sycylii i był kierownikiem duchowym SB Łucji Mangano.

- Ponadto na przełomie XIX i XX wieku żyli zakonnicy:

SB Fortunato De Gruttis (1826-1905) misjonarz, egzorcysta i spowiednik; SB Giuseppe Pesci (1853-1929) nauczyciel, magister nowicjuszy i przełożony prowincjalny; SB Egidio Malacarne (1877-1953) misjonarz, nauczyciel i przez trzydzieści lat Postulator Generalny Zgromadzenia, który promował sprawy św. Wincentego M. Strambi i św. Gemmy; SB Francisco Gondra Muruaga (1910-1974) lepiej znany jako Aita Patxi, zaangażowany jako pasjonista i Basków w hiszpańskiej wojnie domowej, został aresztowany i deportowany. Był ewangelizatorem wśród więźniów i oferował siebie w zastępstwie skazanych na śmierć. Po powrocie do klasztoru poświęcił się pomocy cierpiącym i opuszczonym.

Do tej grupy należy również dodać naszych współbraci męczenników z lat 30. w Hiszpanii: rozpoczynając od św. Inocencio Canoura (1887-1934), który został aresztowany i zamęczony wraz ze wspólnotą braci szkół chrześcijańskich, którym służył oraz bł. Nicéforo Díez Tejerina (1893-1936) zamordowanego wraz z jego 25 towarzyszami, pasjonistami z Daimiel, z których większość była młodymi studentami w 1936r. Bł. Nicéforo, przełożony prowincjalny, przygotowywał ich do przeżycia tej mrocznej i straszliwej chwili jako „obywatele Kalwarii”.

Następnie warto wspomnieć o pozostałych braciach, zaczynając od SB Giacomo Gianiel (1714 -1750), jeden z pierwszych towarzyszy św. Pawła od Krzyża, śluby braterskie w 1743 r., który spędził 7 lat w służbie zgromadzeniu; bł. Izydor de Loor, który mieszkał w Belgii (1881-1916) był przykładem posłuszeństwa i oddania wspólnocie i wierze pomimo choroby; Czcigodny Lorenzo Marcelli (1874-1953), który pracował we Włoszech i Brazylii i był znany ze swojej posługi ewangelizacyjnej i szukania jałmużny; SB Gerardo Sagarduy, pochodzenia baskijskiego, który przez 60 lat mieszkał w Domu Generalnym, ciesząc się opinią „świętego tragarza” (1881-1962).

Jest również grupa „młodych świętych”, którzy są chyba najbardziej znani i czczeni. Pasjoniści, którzy zmarli przedwcześnie, ale w pełni swojego powołania. Wśród nich najbardziej znany jest św. Gabriel Matki Boskiej Bolesnej (1838-1862), który był wzorem świętości dla innych młodych pasjonistów, takich jak bł. Pio Campidelli (1868 -1889), bł. Grimoaldo Santamaria (1883-1902) i SB Galileo Nicolini (1882 -1897), młody zakonnik, który zmarł w wieku 15 lat. Również w tej kategorii jest ks. Giovanni Bruni (1882-1905), który został księdzem, ale zmarł wkrótce potem, w wieku 23 lat, pozostawiając opinię świętości.

W galerii świętych pasjonistów wyróżnia się także kilka postaci kobiecych. Pierwszą z nich jest współzałożycielka Zakonnicy Klasztornej Pasjonistów, SB Maria Crocifissa Costantini (1713 - 1787), która pod kierunkiem św. Pawła od Krzyża ufundowała w 1771 pierwszy klasztor klauzurowy; następnie Czcigodna Maddalena Marcucci (1888 - 1960) i Leonarda Boidi (1908-1953), mniszki pasjonistki XX wieku, które przyczyniły się do szerzenia tego charyzmatu na świecie; ostatnim członkiem wśród Czcigodnych Zakonnicy jest młoda Maria Addolorata Luciani (1920 - 1954), która przeżyła swoje krótkie doświadczenie jako kobieta konsekrowana, doświadczając wielkich cierpień z powodu choroby, dochodząc do świętej śmierci.

Są też kobiety, które były architektami nowych żeńskich Instytutów Pasjonistów, jak np. SB Elisabeth Prout (1820 - 1864), która w Anglii pod przewodnictwem bł. Dominika działała na rzecz ubogich i wyzyskiwanych w czasie rewolucji przemysłowej i założyła Siostry od Krzyża i Męki Pańskiej; SB Dolores Medina (1860 -1925), która mieszkała w Meksyku w czasach antyklerykalnych i była założycielką Córek Męki Pańskiej Jezusa Chrystusa i Matki Bożej Bolesnej; i SB Euphemia Gemma Giannini (1884 - 1971) duchowa spadkobierczyni św. Gemmy i założycielka Sióstr Św. Gemmy. Reprezentantem Sióstr

Pasjonistek św. Pawła od Krzyża, założonych przez sługę bożą Maddalenę Frescobaldi w 1815 roku, następnie SB Antonietta Farani (1906 - 1963), Włoszka z pochodzenia i Brazylijka z adopcji, która służyła wśród najbardziej niebezpiecznych i ukrzyżowanych swoich czasów.

Jest również kilka kobiet świeckich, które w charyzmacie pasjonistycznym odkryły drogę do świętości: pierwsza, w porządku chronologicznym, to SB Lucia Burlini (1710 - 1789) duchowa córka św. Pawła od Krzyża i dobrodziejka Zgromadzenia, następnie znacznie bardziej znana i czczona św. Gemma Galgani (1878 - 1903), uboga i opuszczona w tym życiu, ale cenna i umiłowana za jej mistyczne dary i cnoty. Jej doświadczenie odbiło się echem w postaci błogosławionego Edvige Carboni (1880 - 1952), pasjonisty adopcyjnego, który pośród służby członkom rodzin i ubogim doświadczył niezwykłych darów mistycznych. Na koniec dodajemy do nich młodą męczennicę św. Marię Goretti (1890-1902), córkę ubogiej rodziny, w społecznym kontekście wyzysku, w regionie, w którym pasjoniści starali się wnieść słowo pocieszenia i nadziei. Była ofiarą ślepej przemocy, którą przekształciła w kwiaty przebaczenia.

Niech świadectwo tych świętych, błogosławionych i sług bożych Pasjonistów, wraz z wieloma innymi wzorami życia pasjonistycznego, odnowi w każdym z nas wierność i pasję naszego charyzmatycznego powołania.